II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 22. september 1993

om den italienske lov nr. 102 af 2. maj 1990 om foranstaltninger til genopbygning og genskabelse af Valtellina

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(94/172/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit, og

efter at have givet de interesserede parter mulighed for at fremsætte deres bemærkninger, jf. ovennævnte artikel, og

ud fra følgende betragtninger:

I

Ved skrivelse af 14. oktober 1992 [1] meddelte Kommissionen de italienske myndigheder, at den havde iværksat proceduren efter EØF-traktatens artikel 93, stk. 2, over for visse støtteforanstaltninger, der var forudset i lov nr. 102 af 2. maj 1990 om foranstaltninger til genopbygning og genskabelse af Valtellina. Kommissionen gav ved samme lejlighed de italienske myndigheder og de andre medlemsstater samt andre interesserede parter mulighed for at fremkomme med deres bemærkninger.

De italienske myndigheder fremkom med deres bemærkninger ved skrivelse af henholdsvis 22. januar, 9. februar, 24. februar, 8. juni og 16. juni 1993. Den 29. januar 1993 fandt der et møde sted mellem de italienske myndigheder og Kommissionen.

Hverken de øvrige medlemsstater eller andre interesserede parter er fremkommet med bemærkninger.

Den 4. december 1992 godkendte præsidenten for det italienske ministerråd ved dekret genopbygnings- og udviklingsplanen for Valtellina, som var blevet foreslået af Lombardias regionalråd. I planen har man angivet de principper og betingelser, der bl.a. gælder for de forskellige støtteforanstaltninger. I godkendelsesdekretet præciseres det, at de skattemæssige fordele samt tilskuddene til Garantifonden er betinget af, at de er forenelige med fællesskabsretten. De generelle bestemmelser vedrørende planens gennemførelse er endnu ikke blevet vedtaget.

II

De støtteforanstaltninger, over for hvilke proceduren efter EØF-traktatens artikel 93, stk. 2, er blevet indledt, består af følgende:

— tilskud, tilbagebetaling af renter samt lån til nedsat rentesats, jf. artikel 5, stk. 1, litra c), og artikel 12 i lov nr. 102/1990 (punkt 5.2.1. og 5.2.2 i planen)

— støtte til den form for produktionsvirksomhed, der generelt er angivet i artikel 5, stk. 1, litra c), i lov nr. 102/1990 (punkt 5.2.3 i planen)

— tilskud til garantifonden til fremme af industri, handel og håndværk, jf. artikel 5, stk. 1, litra c), i lov nr. 102/1990 (punkt 5.2.2 i planen præciserer, at tilskud kun ydes til »Consorzi garanzia fidi« i Sondrio-provinsen, og at garantien kan være suppleret med en rentegodtgørelse)

— skattefritagelse og skattenedsættelse, herunder også energiskat, jf. artikel 11 i lov nr. 102/1990 (punkt 5.2.1 i planen).

[1] EFT nr. C 324 af 10. 12. 1992, s. 3.

III

De italienske myndigheder har i deres bemærkninger forpligtet sig til at træffe de dispositioner, der er nødvendige, for at de undersøgte former for støtte kan ydes under følgende betingelser:

a) Støtten er forbeholdt små og mellemstore virksomheder (SMV), således som defineret i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til SMV (1). Virksomheder, som ikke opfylder disse betingelser, kan højst få et samlet beløb på 50 000 ECU for tre år ad gangen og pr. udgiftskategori.

b) Støtte til produktive investeringer, der udelukkende ydes i form af rentegodtgørelse (herunder godtgørelser ydet af »Consorzi garanzia fidi« fra Sondrio-provinsen), må ikke overstige en intensitet på

— 15 % brutto for små virksomheder og

— 7,5 % brutto for mellemstore virksomheder.

For områder, hvor strukturfondene kan intervenere, fordi der er tale om mål nr. 2 eller nr. 5b i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2052/88 (2), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2081/93 (3), er disse procentsatser fastsat til henholdsvis 20 % og 10 %.

c) Skattemæssige fordele, der er betinget af, at der er tale om produktive investeringer, må ikke isoleret set eller kumuleret med andre former for støtte overstige de intensitetssatser, der er angivet ovenfor. Skattemæssige fordele, der eventuelt ikke er betinget af, at der er tale om produktive investeringer, må ikke overstige et loft på 50 000 ECU pr. virksomhed og pr. treårig periode og må endvidere kun kumuleres med støtte til produktive investeringer.

d) Garantierne fra »Consorzi garanzia fidi« fra Sondrio-provinsen ydes til SMV til markedsprisen, og der fastsættes kontraktmæssige betingelser svarende til dem, der er fastsat i Kommissionens skrivelse af 5. april 1989 til medlemsstaterne. Rentegodtgørelse, der ydes af »Consorzi«, og som ikke er betinget af, at der er tale om produktiv investering, må kapitaliseret ikke overstige 50 000 ECU pr. treårig periode og pr. virksomhed og må endvidere kun kumuleres med støtte til produktiv investering.

e) Der ydes mindre »soft« støttebeløb til SMV alene, og virksomhederne skal selv afholde mindst 50 % af omkostningerne. Erhvervede virksomhedsgrunde og ejendomme må kun afstås til markedsprisen. Det samme gælder, når der er tale om at stille virksomhedscontainere til rådighed.

De italienske myndigheder skal til Kommissionen anmelde anden form for støtte, der ydes til virksomheder, der er større end SMV, men hvor myndighederne måtte finde, at det er hensigtsmæssigt at yde støtte.

De italienske myndigheder har derimod ikke foreslået nogen form for ændring af støtten til behandling og genindvinding af industrielt affald, som omhandles under punkt 5.2.3 (1/4) i omstrukturerings- og udviklingsplanen for Valtellina, jf. punkt 13 i beslutningen om at indlede proceduren efter EØF-traktatens artikel 93, stk. 2. Der er i øvrigt ikke fremkommet bemærkninger til dette punkt.

Endelig har de italienske myndigheder præciseret, at finansieringen af en tovbane i Formazza kommune ikke udgør støtte til en kommerciel turistinvestering, da det kun er Formazza kommune, der kan eje tovbanen. Der er truffet fornødne dispositioner for at sikre, at midlerne går til dette formål.

IV

De foranstaltninger, der er ændret i overensstemmelse med punkt III, litra a) til e), jf. ovenfor, er forenelige med fællesmarkedet af følgende grunde:

a) Støtten til produktive investeringer til fordel for SMV (jf. punkt III, litra b)) herunder også skattemæssige fordele der er betinget af, at der er tale om produktive investeringer (jf. punkt III, litra c)), samt mindre støttebeløb til de samme virksomheder (jf. punkt III, litra e)) opfylder de betingelser for at være lovlige, som er angivet i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til små og mellemstore virksomheder. De er altså forenelige med fællesmarkedet, jf. EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), af de grunde, der er angivet i rammebestemmelserne, og som også er anført i sin helhed i nærværende beslutning. Den støtteintensitet, der er fastsat for de områder, der falder ind under mål nr. 2 og nr. 5b i forordning (EØF) nr. 2052/88, er i overensstemmelse med den af Kommissionen vedtagne principielle holdning hertil og med de beslutninger, der er truffet i lignende sager.

b) De skattemæssige fordele, der ikke er betinget af produktive investeringer (jf. punkt III, litra c)) og den rentegodtgørelse, der ydes af »Consorzi garanzia fidi«, og som ej heller er betinget af produktive investeringer (jf. punkt III, litra d)), er begrænset til et maksimumsbeløb på 50 000 ECU pr. virksomhed og pr. treårsperiode, og støtten kan i henhold til den gennemgåede lov nr. 102/1990 kun kumuleres med støtte til produktiv investering. Støtten opfylder altså »de minimis«-betingelserne, således som angivet af Kommissionen under punkt 3.2 i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til små og mellemstore virksomheder, samt i skrivelse af 23. marts 1993 til medlemsstaterne. Disse støtteforanstaltninger er følgelig forenelige med fællesmarkedet, fordi de ikke har mærkbar indvirkning på samhandelen og konkurrencen mellem medlemsstaterne. Kommissionen skal i den forbindelse henvise til begrundelsen under punkt 3.2 i rammebestemmelserne, der i sin helhed er anført i nærværende bestemmelse.

(1) EFT nr. C 213 af 19. 8. 1992, s. 2.
(2) EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 9.
(3) EFT nr. L 193 af 31. 7. 1993, s. 5.

c) Den støtte, der udbetales til virksomheder, der er større end SMV (jf. punkt III, litra a)), opfylder også »de minimis«-kriterierne og er derfor forenelige med fællesmarkedet af de anførte grunde. Men betingelserne for støttens ydelse skal præciseres bedre, jf. Kommissionens ovennævnte skrivelse af 23. marts 1993.

d) Overdragelsen til markedsprisen af erhvervede industrigrunde og bygninger samt tilrådighedsstillelse af virksomhedscontainere til markedsprisen (jf. punkt III, litra e)) udgør ikke støtte, fordi de ikke — til fordel for de pågældende virksomheder — reducerer de omkostninger, som de skulle have betalt til andre ejere af ejendomme med de samme egenskaber.

e) Det samme gælder for så vidt angår de garantier, der ydes til SMV af »Consorzi garanzia fidi« i Sondrio-provinsen (jf. punkt III, litra d)), hvis sådanne garantier ikke ydes til virksomheder, der er insolvente, og hvor dette var bekendt eller burde være bekendt på tidspunktet for garantistillelsen. Da den pågældende virksomhed fuldt ud selv skal betale prisen for garantien, og da de i Kommissionens skrivelse af 5. april 1989 fastsatte betingelser for frigørelse af garantier er opfyldt, udgør de nævnte garantier — under ovenfor nævnte betingelse — ikke nogen støtte.

Derimod udgør interventionen til fordel for behandling og genindvinding af industrielt affald — som allerede anført af Kommissionen i sin beslutning om indledning af proceduren efter EØF-traktatens artikel 93, stk. 2 — driftstøtte, da den reducerer de støttemodtagende virksomheders driftsomkostninger. Derfor kan denne form for støtte påvirke konkurrencen og samhandelen mellem medlemsstaterne, da den uden forskel ydes til virksomheder inden for en hvilken som helst sektor. Som sådan er den derfor forbudt i henhold til EØF-traktatens artikel 92, stk. 1, og der er ikke fremført noget argument til støtte for at give fritagelse fra forbuddet.

V

De interventionsforanstaltninger, der er fastsat i artikel 5, stk. 1, litra c), samt i artikel 11 og 12 i lov nr. 102/90, finder også anvendelse på landbrugssektoren. Af disse bestemmelser samt også af udviklingsplanen for Lombardia-regionen for så vidt angår provinserne Sondrio, Bergamo, Brescia og Como fremgår det, at de forskellige påtænkte landbrugsstøtteforanstaltninger (enten i form af tilskud eller i form af rentegodtgørelse i forbindelse med lån) omfatter:

1. investeringer for den primære produktionssektor
2. investeringer til forbedring af forarbejdningen og markedsføringen af landbrugsproduktet
3. reklame for landbrugsprodukter
4. faglig uddannelse af landbrugere
5. forbedring af skovområder
6. forskningsaktiviteter.

De italienske myndigheder har under fremlæggelsen af deres bemærkninger (ved skrivelse af 16. juni 1993) på foranledning af iværksættelsen af den i traktatens artikel 93, stk. 2, fastsatte procedure oplyst, at de interventionsforanstaltninger, der vedrører landbrugssektoren, og som er forudset i loven og i ovennævnte udviklingsplan, ikke udgør allerede veldefinerede og specificerede foranstaltninger, men kun er udtryk for en fastlæggelse af den prioritering, der skal iagttages (navnlig inden for sektorer, hvor der skal interveneres) i forbindelse med ydelse af den påtænkte støtte.

Disse specifikke støtteforanstaltninger skal, for så vidt angår deres nøjagtige karakter samt for så vidt angår betingelserne for deres gennemførelse, fastlægges på et senere stadium.

De italienske myndigheder har ligeledes ved samme skrivelse givet tilsagn om, at de i forbindelse med gennemførelsen af disse specifikke interventionsforanstaltninger vil påse følgende:

— hvad angår de støtteforanstaltninger, der er nævnt under punkt 1, vil man overholde de sektorfastsatte begrænsninger og den maksimale støtteintensitet, der er angivet i Rådets forordning (EØF) nr. 2328/91 [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 870/93 [2], og i EF's rammebestemmelser for sukkersektoren (Kommissionens skrivelse nr. 936/VI/72 til medlemsstaterne af 1. februar 1972)

— hvad angår den støtte, der er nævnt under punkt 2, vil man overholde de EF-rammebestemmelser, der gælder for investeringer til forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, samt de sektorfastsatte begrænsninger, der er forudset under punkt 2 i bilaget til Kommissionens beslutning 90/342/EØF [3], og de af Kommissionen fastsatte maksimumssatser for støtte af denne art

— hvad angår støtte, der er nævnt under punkt 3, vil man overholde rammebestemmelserne for statsstøtte til reklame for landbrugsprodukter [4].

Iværksættelsen af den i traktatens artikel 93, stk. 2, fastsatte procedure i relation til landbrugssektoren begrundedes med, at de foranstaltninger, der påtænktes fastsat til fordel for landbrugssektoren — i mangel af oplysninger om støtteintensiteten, om de berørte produkter samt om eventuel overholdelse af Fællesskabets rammebestemmelser og sektorfastsatte begrænsninger for statsstøtte til landbrugssektoren — fandtes at være uforenelige med fællesmarkedet.

Men de italienske myndigheder er imidlertid fremkommet med supplerende oplysninger vedrørende de ovennævnte aspekter af de støtteforanstaltninger, der er nævnt under punkt 1, 2 og 3; de har nemlig garanteret, at Fællesskabets kriterier for støtte af denne type overholdes i relation til traktatens artikel 92 og 93.

[1] EFT nr. L 218 af 6. 8. 1991, s. 1.
[2] EFT nr. L 91 af 15. 4. 1993, s. 10.
[3] EFT nr. L 163 af 29. 6. 1990, s. 71.
[4] EFT nr. C 302 af 12. 11. 1987, s. 6.

Hvad således angår de nævnte foranstaltninger kan de — henset til det tilsagn som de italienske myndigheder har givet — anses som værende foranstaltninger, der har til formål at udvikle de pågældende sektorer, og kan som sådan indrømmes fritagelse i henhold til traktatens artikel 92, stk. 3.

Hvad angår støtte til faglig uddannelse til landbrugere (jf. punkt 4) har Kommissionen altid anerkendt denne form for støtte med op til 100 % af de støtteberettigede udgifter. Der bør ikke rettes indvending over for en sådan form for støtte.

Hvad angår støtte til forskning og forbedring af skovområder (jf. punkt 5 og 6) har de italienske myndigheder ikke fremlagt de oplysninger, der nødvendige, for at Kommissionen kan vurdere disse foranstaltninger i relation til Fællesskabets regler inden for landbrugssektoren.

Men også på dette område tages der hensyn til, at denne specifikke støtte — hvad angår vilkårene for dens ydelse — vil blive nærmere fastsat af de nationale myndigheder på et senere stadium, således at Kommissionen vil tage stilling til disse konkrete foranstaltninger, når den har fået anmeldelse herom i henhold til traktatens artikel 93, stk. 3.

På grundlag af disse elementer finder Kommissionen, at hvad angår de påtænkte støtteforanstaltninger til fremme af investeringer inden for den primære produktionssektor og til fremme af investeringer til forbedring af forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter samt støtteforanstaltningerne til reklame for sådanne produkter vil Kommissionen ikke rette indvending i relation til traktatens konkurrenceregler. Kommissionen er nået til denne konklusion under hensyntagen til de italienske myndigheders tilsagn om :

— at overholde de sektorfastsatte begrænsninger og den maksimale støtteintensitet, der er fastsat i EF-reglerne (anført i forordning (EØF) nr. 2328/91 og i EF-rammebestemmelserne for sukkersektoren) om støtte til den primære produktionssektor

— hvad angår støtte til investeringer vedrørende forarbejdning og afsætning at overholde de sektorfastsatte begrænsninger, der er anført under punkt 2 i bilaget til Kommissionens beslutning 90/342/EØF om fastlæggelse af udvælgelseskriterier for investeringer, der skal finansieres inden for rammerne af Rådets forordning (EØF) nr. 866/90 [1], ændret ved forordning (EØF) nr. 3577/90 [2], der anvendes analogt med traktatens artikel 92, samt EF-rammebestemmelserne for støtte til mejerisektoren [3] og rammebestemmelserne for sukker- og isoglukosesektorerne (Kommissionens skrivelse til medlemsstaterne SG(77) D/3832 af 29. marts 1977)

— at overholde de af Kommissionen accepterede maksimumssatser for støtte til investeringer til fremme af forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter

— at overholde rammebestemmelserne for statsstøtte til reklame for landbrugsprodukter.

Hvad angår foranstaltningerne til forbedring af skovområder og til fremme af forskningsaktiviteter kan Kommissionen ikke på indeværende tidspunkt — i henhold til traktatens artikel 92 og 93 — tage stilling til disse foranstaltninger, som endnu kun har generel karakter. Kommissionen vil foretage en nærmere undersøgelse af disse foranstaltninger, når den er blevet gjort bekendt med de konkrete støtteforanstaltninger, som de nationale myndigheder påtænker at vedtage ; Kommissionen skal derfor anmode den italienske regering om i god tid at anmelde disse foranstaltninger, når de antager konkret karakter, jf. traktatens artikel 93, stk. 3 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING :

Artikel 1

De støtteordninger til fremme af andre sektorer end landbrugssektoren, der er fastsat i artikel 5, stk. 1, litra c), og i artikel 11 og 12 i den italienske lov nr. 102 af 2. maj 1990, således som præciseret under punkt 5.2.1, 5.2.2 og 5.2.3 i omstrukturerings- og udviklingsplanen for Valtellina, der blev godkendt ved præsidentdekret af 4. december 1992 og ændret i overensstemmelse med punkt III i nærværende beslutning, er forenelige med fællesmarkedet på de i artikel 2 fastsatte betingelser og med undtagelse af den i artikel 3, stk. 1, nævnte støtte.

Støtteordningerne til fremme af landbrugssektoren, jf. artikel 5, stk. 1, litra c), og artikel 11 og 12 i den italienske lov nr. 102 af 2. maj 1990, således som nærmere præciseret under punkt 5.2.1, og 5.2.4 i genopbygnings- og udviklingsplanen for Valtellina er — under hensyntagen til de italienske myndigheders tilsagn om at overholde de begrænsninger for støttens intensitet og for de enkelte sektorer, der er fastsat under punkt V i nærværende beslutning — forenelige med fællesmarkedet, dog med undtagelse af den støtte, der er nævnt under artikel 3, stk. 2.

Artikel 2

Støtte, der ydes til virksomheder, der ikke opfylder den definition på små og mellemstore virksomheder, der er anført i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til små og mellemstore virksomheder, begrænses til

— 50 000 ECU pr. investering af en hvilken som helst art og uanset formålet med investeringen, dog med undtagelse af investeringer i forskning og udvikling og

— 50 000 ECU pr. anden form for udgiftspost

pr. treårsperiode.

Artikel 3

Støtten til behandling og genindvinding af industrielt affald, jf. punkt 5.2.3 (1/4) i omstrukturerings- og udviklingsplanen for Valtellina, er uforenelig med fællesmarkedet. Italien skal derfor afholde sig fra at yde denne form for støtte.

Støtteforanstaltningerne til forbedring af skovområder og til fremme af forskningsaktiviteter inden for landbrugssektoren vil blive gjort til genstand for særskilte beslutninger på grundlag af de konkrete foranstaltninger, som de italienske myndigheder skal anmelde til Kommissionen i henhold til traktatens artikel 93, stk. 3.

[1] EFT nr. L 91 af 6. 4. 1990, s. 1.
[2] EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990, s. 23.
[3] EFT nr. C 302 af 12. 11. 1987, s. 4.

Artikel 4

»Consorzi garanzia fidi« i Sondrio-provinsen yder ikke garanti til virksomheder, der er insolvente, og hvor dette er bekendt eller burde være bekendt på tidspunktet for garantistillelsen.

Artikel 5

Støtten skal være i overensstemmelse med fællesskabsrettens regler om kumulation af støtte til forskellige formål samt med de støtteregler, der gælder for forskellige industrisektorer, herunder dem der henhører under EKSF-traktaten, landbrug og fiskeri.

Artikel 6

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. september 1993.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen